

Πρξ κεφ. 27-28

Ένα ναυάγιο στή Μελίτη

Πού προτιμάτε, παιδιά, νά πηγαίνετε τό καλοκαίρι γιά διακοπές, στό βουνό ἢ στή θάλασσα; Έχει καί τό βουνό πολλές ὁμορφιές καί ἡ θάλασσα ὅμως μᾶς μαγεύει. Ἀρκεῖ, βέβαια, νά εἶναι γαλήνια... Έτσι καί θυμώσει καί σηκώσει τά πελώρια κύματά της, τή φοβόυνται ἀκόμη καί μεγάλοι θαλασσόλυκοι! Δέν εἶναι λίγα τά ναυάγια, τά πλοῖα πού κατάπιε στόν βυθό της...

Γι' αὐτό ἦταν τόσο τρομαγμένοι ὅσοι ταξίδευαν μέ τό πλοῖο ἐκεῖ - νη τήν ἡμέρα. Ἡ Ἀδριατική Θάλασσα εἶχε ἀγριέψει πολύ. Ένας φοβερός ἀνεμοστρόβιλος -ὁ **Εὐροκλύδων**- τάραζε τά νερά της καί παρέσυρε τό πλοῖο, πού ἦταν ἀδύνατο νά ἀντισταθεῖ. Ὅλη τή μέρα πάλευαν οἱ ναῦτες, ἀλλά τίποτε δέν κατάφεραν. Κι ἡ θύελλα δέν ἔλεγε νά σταματήσει...

Τήν ἐπόμενη μέρα, γιά νά ἐλαφρώσει τό πλοῖο, ἔριξαν ἕνα μέρος ἀπό τό φορτίο του, καί τήν τρίτη μέρα τόν ἐξοπλισμό του. Ἡ ἀγωνία εἶχε πιά κορυφωθεῖ. Φαινόταν ἐντελῶς ἀκατόρθωτο νά πιάσουν στεριά. Χάθηκε κάθε ἐλπίδα! Οὔτε ἥλιος οὔτε ἀστέρια φαίνονταν γιά πολλές μέρες...

Μά μέσ στήν ἀπελπισία καί στή στεναχώρια κάποιος μιλά ἐν -

θαρρυντικά: «Σᾶς εἶχα προειδοποιήσει ὅτι δέν ἔπρεπε ν' ἀναχωρήσουμε ἀπό τήν Κρήτη. Ἀλλά καί τώρα **μή χάνετε τό θάρρος σας!** Τή νύχτα πού πέρασε, ὁ Θεός πού λατρεύω μοῦ ἔστειλε τόν ἄγγελό του καί μοῦ εἶπε: "Μή φοβᾶσαι! Πρέπει νά παρουσιαστεῖς στόν Καίσαρα, νά φτάσεις ὡς τή Ρώμη. Καί ὁ Θεός θά σοῦ χαρίσει κι ὅλους τούς συνταξιδιωτές σου". Γι' αὐτό, **ἔχετε θάρρος!** Πιστεύω στόν Θεό. Θά συμβοῦν ὅλα ἔτσι ὅπως μοῦ τά εἶπε. Νά, σέ λίγο θά φτάσουμε σέ κάποιο νησί».

Ποίος εἶναι αὐτός πού μέσ στή θαλασσοταραχή μένει τόσο γαλήνιος; Πῶς δέν φοβᾶται τήν τρικυμισμένη θάλασσα; Εἶναι, παιδιά, ἓνας κρατούμενος. Εἶναι δέσμιος, ἀλλά νιώθει τόσο ἐλεύθερος! Βρέθηκε στή φυλακή καί σέρνεται στά δικαστήρια, ὅχι γιά ἄλλο λόγο ἀλλά γιά τήν πίστη του στόν Χριστό. Εἶναι **ὁ ἀπόστολος Παῦλος**. Πηγαίνει στή Ρώμη μέ συνοδία στρατιωτῶν γιά νά τόν δικάσει ἐκεῖ ὁ Καίσαρας. Ὅμως τό πλοῖο του συνάντησε φοβερή θαλασσοταραχή. Δεκατέσσερα μερόνυχτα πάλευε μέ τά κύματα. Ὅσοι βρίσκονταν μέσα στό πλοῖο, 276 ἄτομα -ναῦτες, στρατιῶτες, κρατούμενοι-, ἔχουν τελείως ἐξαντληθεῖ.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος τούς προτρέπει νά φᾶνε: «Εἶναι σήμερα ἡ δέκατη τέταρτη μέρα πού μένετε νηστικοί. Σᾶς παρακαλῶ νά φᾶτε, γιά νά ζήσετε. Οὔτε τρίχα δέν θά πέσει ἀπό τό κεφάλι κανενός!». Καί λέγοντας αὐτά, πῆρε ψωμί, ἔκανε μπροστά σέ ὅλους τήν προσευχή του κι ἄρχισε ὁ ἴδιος πρῶτος νά τρώει. Πῆραν θάρρος τότε καί οἱ ἄλλοι κι ἔφαγαν.

Ξημέρωσε. Ἀπό μακριά φάνηκε ἡ ἀκρογιαλιά. Δέν τελείωσαν ὅμως οἱ περιπέτειές τους. Τό πλοῖο ἀκινητοποιήθηκε στά ρηχά, ἀλλά ἡ πρύμνη, τό πίσω μέρος του, κινδύνευε νά διαλυθεῖ ἀπό τήν ὀρμή τῶν κυμάτων. Τότε οἱ στρατιῶτες σκέφτηκαν νά σκοτώσουν τούς φυλακισμένους πού φρουροῦσαν, γιατί ἄν κανεῖς κολυμποῦσε καί τούς ἔφευγε, θά τιμωροῦνταν αὐτοί πολύ αὐστηρά. Ὁ ἐκατόνταρχος ὅμως, ὁ ἀρχηγός τους, τούς ἐμπόδισε. Δέν ἤθελε νά χαθεῖ

ανάμεσά τους κι ὁ ἀπόστολος Παῦλος, γιατί πολύ τόν ἐκτιμοῦσε καί τόν θαύμασε σέ ὅλη αὐτή τήν περιπέτεια. Ἄλλοι, λοιπόν, κολυμπώντας, ἄλλοι πάνω σέ σανίδες ἢ σέ συντρίμμια τοῦ πλοίου, βγῆκαν ὅλοι στήν ξηρά.

Τό νησί στό ὁποῖο βρέθηκαν ὀνομαζόταν **Μελίτη**. Οἱ ἰθαγενεῖς τοὺς φέρθηκαν μέ εὐγένεια. Ἄναψαν μιά φωτιά γιά νά ζεσταθοῦν οἱ ναυαγοί, γιατί ἔκανε κρύο καί εἶχε ἀρχίσει νά βρέχει.

Συνέβη ὅμως τό ἐξῆς: Τήν ὥρα πού ὁ ἀπόστολος Παῦλος μά-
ζεψε κι αὐτός φρύγανα γιά νά τά βάλει στή φωτιά, κρεμάστηκε ἀπό
τό χέρι του καί τόν τσίμπησε ἓνα φίδι! Βλέποντάς το αὐτό οἱ ἰθαγε-
νεῖς, εἶπαν μεταξύ τους: «Σίγουρα αὐτός ὁ ἄνθρωπος εἶναι φονιάς,
ἀφοῦ σώθηκε ἀπό τή θάλασσα, ἀλλά ἡ θεία δικαιοσύνη δέν τόν
ἄφησε νά ζήσει». Ἐκπληκτοί ὅμως τόν βλέπουν νά τινάζει τό φίδι
στή φωτιά, δίχως νά πάθει τίποτε! Αὐτοί περίμεναν νά πέσει κάτω
νεκρός ἢ ἔστω νά πρησθεῖ. Σάν πέρασε ὅμως ἡ ὥρα καί διαπίστω-
σαν ὅτι τίποτε κακό δέν ἔπαθε, ἄρχισαν νά φωνάζουν πώς εἶναι
θεός! Ὁ ἀπόστολος Παῦλος τότε ἄρπαξε τήν εὐκαιρία καί τοὺς μίλη-
σε γιά τόν Χριστό. **Ὅχι δέν ἦταν ὁ ἴδιος θεός, ἀλλά ἦταν ἀπόστο-
λος τοῦ Θεοῦ**, τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μέ τή δική Του δύναμη
σώθηκε.

Τίς ἐπόμενες μέρες ὁ ἀπόστολος ἔκανε πολλά θαύματα στή Με-
λίτη. Μέ τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ θεράπευσε τόν πατέρα τοῦ ἄρχοντα
Ποπλίου, πού ὑπέφερε ἀπό πυρετούς καί δυσεντερία, καί πολλούς
ἄλλους ἀρρώστους. Ὅταν ἔφτασε πιά ἡ ὥρα νά φύγουν οἱ ναυαγοί
ἀπό τό νησί -τρεῖς μῆνες εἶχαν μείνει ἐκεῖ-, οἱ ἰθαγενεῖς μέ ἀγάπη
τοὺς ξεπροβόδισαν, δίνοντάς τους ὅλα τ' ἀναγκαῖα γιά τό ταξίδι.

Σάν ἔφτασαν στή Ρώμη, οἱ κρατούμενοι παραδόθηκαν στόν
στρατοπεδάρχη. Στόν ἀπόστολο Παῦλο δόθηκε ἡ ἄδεια νά μένει
σ' ἓνα σπίτι μαζί μέ ἓναν στρατιώτη πού τόν φρουροῦσε. Δυό χρόνια
μετά ἀθώωθηκε. Ἀλλά κι ὅσο ἦταν φυλακισμένος μέσα στό σπίτι,
συνέχισε τό ἱεραποστολικό του ἔργο. Καθημερινά τόν ἐπισκέφτον-

ταν Ἰουδαῖοι καί εἰδωλολάτρεις, κι ἀπό τό πρωί μέχρι τό βράδυ ὁ ἀπόστολος Παῦλος κήρυττε γιά τόν Χριστό.

Θάρρος στίς δυσκολίες τῆς ζωῆς

Τί μεγάλο καύχημα ἐνίωθε ὁ ἀπόστολος γιά τόν Χριστό! Διακήρυττε σέ ὅλους ὅτι **ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός καί ὅποιος Τόν πιστεύει δέν φοβάται τίποτε· οὔτε καί τόν θάνατο!**

Γι' αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος, παιδιά, **δέν ἔχανε ποτέ τό θάρρος του**: Φυλακισμένος ἦταν, ἀλλά τόσο χαρούμενος! Μέσα στή θαλασσοταραχή, ἥσυχος καί γαλήνιος! Κρατούμενος ἦταν, μά φαινόταν σάν νά 'ναι ὁ ἀρχηγός! Αὐτός ἔδινε σέ ὅλους θάρρος!

Ἔτσι συμβαίνει, παιδιά, μέ κάθε πιστό παιδί τοῦ Θεοῦ. Δέν τρομάζει στίς δυσκολίες, δέν τά χάνει. Ἀκόμη κι ἂν ἀντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα, ἔχει **εἰρήνη** μέσ στήν καρδιά του. Ὁ Θεός **φροντίζει ἀκόμη καί γιά τά μικρά σπουργιτάκια**. Μπορεῖ ν' ἀδιαφορήσει γιά τ' ἀγαπημένα Του παιδιά; Κι ἂν ἀκόμη ἐπιτρέψει κάποια στεναχώρια, μεγάλη σάν ἀνεμοθύελλα -ἂν βρεθοῦν οἱ γονεῖς μας ἄνεργοι, ἂν κάποιο ἀγαπητό μας πρόσωπο ἔχει ἀρρωστήσει σοβαρά-, ὁ πατέρας μας Θεός **θά φέρει πάλι τή γαλήνη**. Κάθε φορά, παιδιά, πού μέσ στό καλοκαίρι θά ἀντικρύζετε τή θάλασσα, νά θυμάστε αὐτή τή μεγάλη ἀλήθεια: **Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπέραντη σάν τόν ὠκεανό! Τί ἔχω τάχα νά φοβηθῶ;**

Κι ἂν ἔρθουν δυσκολίες στή ζωή,
δέν χάνει τό θάρρος ἡ ψυχή.

Ἔχω πατέρα στοργικό τόν παντοδύναμο Θεό.
Μαζί Του τά ἐμπόδια ὅλα τά ξεπερνῶ!

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ένθύμια.
2. Ζωγραφιά.
3. Κατασκευή: Κορνίζα μέ φωτογραφία του Κατηχητικού.